

برشی از یک کتاب

سرخ - قسمت هفتم

گری نوئل این روزها کارشناس تلویزیونی است. یک کارشناس تلویزیونی موفق، او البته زمانی یکی از نامداران فوتبال انگلیس بود. یک دفاع راست کلاسیک که در زمانه خودش مدرن به حساب می‌آمد و عضوی مهم در تیم سرالکس فرگوسن بود. او زندگینامه خودنوشتی به نام «سرخ» دارد که از هفته پیش در این ستون مرور بخش‌هایی از آن را شروع کرده‌ایم. این شما و این قسمت هفتم این سلسله مطلب:

با نگاهی به گذشته، باید به دستاوردهای لیورپول احترام بگذارم. با وجود اینکه از اعتراف به توانایی‌های آنها متنفر بودم، ولی می‌توانستم کیفیت‌شان را ببینم. کسی که استعداد کنی دالگلیش را نفهمد، باید احمق باشد. چه طرفداری دوست ندارد که گرام سونس، پیت بردلی و جان آلدردیج در تیمش باشند؟ من در خفا، ستایشگری از استیو نیکول بودم. جان بارنز به شدت مستعد بود و به همین خاطر از او متنفر بودم. حالا قادرم تا لیورپول را به عنوان یک شهر شمالی سختکوش دیگر ستایش کنم. می‌توانم وفاداری طرفداران‌شان را تمیز دهم و از اینکه لیورپول چگونه همچون منچستر وقتی صحبت از موسیقی و فوتبال به میان می‌آید، می‌درخشد، ستایش کنم. ولی تا قبل از این، از لیورپول متنفر بودم و از موفقیتش بیزار. یونایتد تیم محبوب من بود و من به خاطرش جلوی منطق ایستادم. در مدرسه بابت در اختیار داشتن بریایان رابسون، کاپیتان انگلیس و بهترین بازیکن کشور در تیم‌مان، فخر می‌فروختم. داد و بیداد می‌کردم که اولدترافورد بزرگتر از آنفیلد است. و پاسخ همانند یک سیلی بر گونه‌ام بود: «بله». ولی لیورپول قهرمان لیگ شد و شما فصل را با اختلافی سی و یک امتیازی به پایان بردید.» به میراث بزرگ بازی، بست، لاوو چارلتون استناد می‌کردم و این را از پدرم آموختم که به خود بگویم یونایتد به زودی به عرش بازخواهد گشت. ولی وقتی فصل را در دره سیزدهم و پایین‌تر از کاوانتری سیتی و کوپنر پارک رنجرز به پایان می‌رساندید، باور چنین چیزی سخت بود. ما هزینه می‌کردیم ولی قهرمان نمی‌شدیم. گری برتلس یا پیترو دونپورت را می‌خریدیم و هیاهویی به پا می‌شد ولی به زودی دوباره نزول می‌کردیم. به نظر می‌رسید برای قهرمانی خواهیم جنگید ولی سر آخر به چیزی دست نمی‌یافتیم. با این همه من هنوز خاموش نمی‌شدم.

جدول سودوکو ۲۷۳

۶				۸		۳	
۳			۷		۸		۹
		۸	۲				۵
		۸	۶	۹			۵
		۴					۷
		۱		۳		۸	
		۳		۴	۵		
		۵		۴		۸	
		۱		۹			۶

حل جدول ۲۷۲

۱	۷	۸	۴	۳	۵	۹	۶	۲
۹	۵	۶	۲	۱	۷	۸	۴	۳
۳	۲	۴	۶	۹	۸	۱	۷	۵
۴	۹	۳	۵	۲	۱	۶	۸	۷
۵	۱	۲	۸	۷	۶	۴	۳	۹
۸	۶	۷	۳	۴	۹	۵	۲	۱
۷	۸	۹	۱	۶	۲	۳	۵	۴
۲	۴	۵	۹	۸	۳	۷	۱	۶
۶	۳	۱	۷	۵	۴	۲	۹	۸

گزارش روز

روزی هاجسون اولین قهرمانی خود را در دره باشگاهی را در سال ۱۹۷۶ در سوئد جشن می‌گیرد

در ستایش مسن‌ترین مربی لیگ برتر

روزی هاجسون تمام نشدنی

رسول مجیدی روزنامه‌نگار

لیگ برتر انگلیس از فردا شروع می‌شود. با بازی جذاب برنلی و منچستر سیتی. جایی که جوان‌ترین مربی لیگ یعنی ونسان کمپانی باید به مصاف استادش پپ گواردیولا برود. کمپانی ۳۷ سال سن دارد و تا حدود زیادی میانگین سنی مربیان شاغل در لیگ برتر را پایین می‌آورد. لیگ برتر البته همچنان میزبان مربیان پایه‌سن گذشته هم هست. روزی هاجسون که فصل پیش دوباره به فوتبال بازگشت، دیروز تولد ۷۶ سالگی خود را جشن گرفت. او باید کریستال پالاس را برای بازی شنبه عصر آماده کند. آنها در اولین بازی به مصاف شفیلد یونایتد خواهند رفت و این ۱۲۴۲ باری است که هاجسون روی نیمکت یک تیم

لیگ برتری می‌نشیند.

هاجسون حالا فرصت این را دارد که هر هفته رکورد خودش به عنوان مسن‌ترین مربی تاریخ لیگ برتر را بهبود بخشد. نزدیک‌ترین رقیب او سربازی رابسون است که تا ۷۲ سالگی مربیگری کرد و در کل لیگ برتر تنها ۵ سرمربی به خود دیده که در دهه هشتم زندگی خودشان بوده‌اند و همچنان به کار ادامه می‌دادند. هاجسون البته برای حضور در فوتبال به نوعی مدیون سربازی رابسون فقید هم هست. وقتی روزی جوان می‌خواست مربیگری را در انگلیس شروع کند، جو فوتبالی این کشور به هیچ عنوان پذیرای چنین مربیانی نبود. هاجسون عملاً دوران بازی درخشانی نداشت و این کار را برایش سخت کرده بود. آن موقع‌ها مد بود که تنها بازیکنان بزرگ که سابقه درخشانی در بازی‌های ملی و باشگاهی

دارند وارد عرصه مربیگری شوند. رابسون اما دست چنین مربیانی را گرفت و به آنها اجازه داد تا در کنارش در تیم ایپسویچ حضور یابند و از نزدیک با فوتبال حرفه‌ای و متد خودش آشنا شوند. هاجسون البته باز هم برای ورود به مربیگری باید دست به ماجراجویی می‌زد. در انگلیس او را وارد چرخه نمی‌کردند و این مربی مجبور شد دوران حرفه‌اش را در سوئد آغاز کند. هاجسون البته برای حضور در فوتبال معدود مربیان انگلیسی است که کار خودش را خارج از مرزهای این کشور آغاز کرده. او در ۶ کشور متفاوت سابقه مربیگری باشگاهی دارد و ۴ بار هم مربی تیم‌های ملی مختلف شده. همین تجربه به هاجسون اجازه می‌دهد تا با بازیکنان مختلف راحت‌تر کار کند. تجربه کار او در کشورهای مختلف باعث شده تا به زبان‌های سوئدی، ایتالیایی، فرانسوی و آلمانی

آشنا باشد. در این بین فقط تنها آتزه پوسترگلو، سرمربی جدید تاتهام است که سابقه مربیگری در ۴ کشور مختلف را دارد؛ استرالیا، یونان، ژاپن و اسکانلند. در عوض مربیانی مثل میکال آرتتا، شاین دیچ، استیو کوپر، ادی هاو و راب ادواردز هرگز خارج از مرزهای بریتانیا مربیگری نکرده‌اند. به هر حال امسال در لیگ برتر همه نوع مربی‌ای داریم. مربی جوانی مثل کمپانی که سنش حتی نصف هاجسون نیست، وقتی در سال ۲۰۰۳ اولین بازی‌اش در لیگ بلژیک را انجام داد، هاجسون در حال تجربه چهاردمین شغل مربیگری خود در تیم ملی امارات بود. او دیروز ۷۶ ساله شد و آماده رویارویی با مربیان جورواجور لیگ برتر این فصل است. آیا کریستال پالاس امسال هم مثل چندماه‌پایانی فصل گذشته درخشان ظاهر می‌شود؟

عکس روز

هیپوکسی دوباره در تمرینات پیش فصل رئال مادرید ظاهر شد. از زمانی که آنتونیو پینتوس به عنوان مربی بدنساز در سال ۲۰۲۱ به رئال بازگشت، استفاده از این ماسک به اتفاقی عادی تبدیل شده است. بازیکنان رئال با این ابزار که تمرین در ارتفاع را شبیه‌سازی می‌کند، برای ارزیابی آمادگی هوازی و بی‌هوازی مورد آزمایش قرار می‌گیرند. پینتوس در کانال یوتیوب رئال توضیح داد که پیش فصل تیم چگونه پیش می‌رود. این ایتالیایی توضیح داد: «این یک آزمایش برای ارزیابی وضعیت بدنی بازیکنان و قدرت آنهاست. مانند دیدن تفاوت قدرت بین یک مانشین و مانشین دیگر.» پینتوس ادامه داد: «من ۲۰ سال پیش انجام این تست را با موناکو در سال ۱۹۹۳ آغاز کردم. ما آستانه بی‌هوازی و آستانه هوازی را می‌بینیم و این به من امکان می‌دهد وضعیت بدنی نفر بی‌نفر بازیکنان را بسنجم و تمرینات استقامتی بهتری را برنامه‌ریزی کنم. برای من این مهم است زیرا واقعاً دوست دارم شرایط بدنی هر کدام از بازیکنان را بدانم. البته واضح است که بازیکنان این تست را دوست ندارند زیرا بسیار سخت است.» بد نیست بدانید این بدنساز به دلیل این تمریناتش لقب شیطان از بازیکنان رئال گرفته است.

NBA

وید، ستاره‌ای که در سایه لبران محو نشد

علی رضایی خبرنگار

پت رایلی، مدیر باشگاه هیت گفته دویین وید بزرگترین بازیکنی هست که برای میامی بازی کرده است و این مطلب بی‌احترامی به لبران جیمز نیست. یکی از فوق ستاره‌های اسبق تیم میامی‌هیت که در سومین سال حضورش در این تیم به مقام قهرمانی لیگ NBA رسید دویین وید است. او متولد شهر شیکاگو است و در درفت ۲۰۰۳ هم به لیگ NBA ملحق شد. هفت فصل در مسابقات آل استار حضور داشت و به عنوان باارزش‌ترین بازیکن فینال ۲۰۰۶ انتخاب شد. او در المپیک سال ۲۰۰۸ به همراه تیم بسکتبال مردان آمریکا قهرمان

المپیک چین شد. وید در سال ۲۰۱۹ از دنیای حرفه‌ای بسکتبال خداحافظی کرد و در نبود او هنوز که هنوز است باشگاه هیت نتوانسته جانشین مناسبی را پیدا کند؛ هر چند در اکثر رسانه‌های ورزشی هم خبری مبنی بر انتقال دیمین لیلاد از تیم پورتلند به باشگاه میامی‌هیت منتشر شده است. این خبر در ابتدای فصل نقل و انتقالات بازیکنان NBA اعلام شد ولی هنوز دو تیم به توافق نرسیده‌اند. انتقال لیلارد به هیت هم بیشتر به مثابه پرشدن جای خالی دویین وید در این تیم است. در بحبوحه خبر احتمالی انتقال لیلارد به هیت، بعضی سایت‌ها هم گفته‌های قدیمی پت رایلی به عنوان عکس‌نوشته که یک زمانی دویین وید را تمجید کرده بود و اسم لبران جیمز را هم بیان کرده بود

به تصویر کشیدند؛ پت گفته دویین وید بزرگترین بازیکن میامی است و این بی‌احترامی به لبران جیمز نیست! گفته پت رایلی در مورد دویین وید لبران جیمز تا حدودی به این معنی است که عضویت چندین ساله وید در باشگاه هیت باعث شده که پت او را بزرگترین بازیکن میامی‌هیت نامگذاری کند اما به نظر می‌رسد وید بهترین ستاره هیت بوده‌ولی بزرگترین ستاره میامی هیت قطعاً لبران جیمز است. حتی خود دویین وید هم تأکید کرده و گفته که لبران جیمز باعث شده من همراه هیت به قهرمانی برسم و بیشتر و بهتر دیده شوم. اسطوره شدن وید قبل از لبران این است که وید در سومین سال حضور در لیگ NBA همراه شکیل اونیل به مقام قهرمانی رسید و در فینال هم

شوک هفته

شلیک گلوله به بازیکن تبریزی

اخبار محلی از تبریز حاکی از آن است که هفته گذشته مهدی محمودی، بازیکن جوان فوتبال در تبریز، به شکلی عجیب و باورنکردنی درگذشته است. آنطوری که باشگاه خبرنگاران جوان وابسته به صداوسیما خبر داده، شنیده‌ها حاکی از آن است که این فوتبالیست بر اثر یک درگیری مسلحانه در مقابل سالن شهید اقدمی تبریز و در پی شلیک چند گلوله جان خود را از دست داده و فوت کرده است. عجیب این است که هفته گذشته خدایاری، یک فوتبالیست دیگر نیز به دلیل سانحه رانندگی جان به جان‌آفرین تسلیم کرد تا فوتبال تبریز در یک هفته دو شوک عجیب را تجربه کند. بد نیست بدانید مهدی محمودی سابقه بازی در تیم‌های پایه ماشین‌سازی و عقاب مهر تبریز را در کارنامه داشت و مراسم تشییع پیکر اونیز هفته گذشته برگزار شد.

مصاحبه روز

فن‌دایک هم نگران لیورپول است

لیورپول امسال ۹ بازیکن به فروش رسانده و تا این لحظه تنها دوازده بازیکن خریداری کرده است؛ الکسیس مک‌آلیستر و دومینیک سوپولاسی. این دو نفر در حالی جذب شده‌اند که لیورپول چند نفر از ستاره‌های مطرح خود را واگذار کرده و لیگ برتر از روزهای آینده در حالی آغاز می‌شود که لیورپول تا پایان پنجره نقل و انتقالات تابستانی تنها سه هفته‌زمان دارد و هواداران به شدت نگران بوده و می‌ترسند تیم‌شان در این فصل هم مثل فصل گذشته نتواند سهمیه لیگ قهرمانان را به دست بیاورد. ویرژیل فن‌دایک، کاپیتان جدید لیورپول، در یک مصاحبه حق را به این هواداران نگران داد و از مدیران باشگاه انتقاد کرد.

او گفت: «من نگرانی هواداران را کاملاً درک می‌کنم. آنها حق دارند. وقتی کاپیتان و کاپیتان دوم شما تیم را ترک می‌کنند و تا این لحظه فقط دو بازیکن به تیم اضافه شده، باید هم نگران بود. در بازی‌های اخیر هم نوع بازی ما به این نگرانی دامن زده. ما زمانی که مالکیت توپ را در اختیار داریم خیلی خوبیم ولی در فاز دفاعی زیاد گل می‌خوریم که این اصلاً خوب نیست.»

اینستاگرام

فصل گذشته پاتریک شیک رقیب اصلی سردار آزمون برای حضور لیونر ایرانی در ترکیب اصلی تیم آلمانی بود. شیک با فرم ایده‌آل خود سردار را نیمکت‌نشین کرد. حالا اما پیش از شروع فصل جدید بوندس لیگا سردار آزمون تصویری کنار پاتریک شیک در استوری اینستاگرام خود منتشر کرده است که نشان می‌دهد این دو رقیب در بیرون زمین با همدیگر رفیق هستند.